

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468974 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Buiss voor verslagen en abonn. Barentzstr. 48 Den Haag tef. 637363

Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 01761 - 5154

Nummer 5

Esoterisch-Magische Kring.

20 januari 1969.

RELATIE SFEREN - WERELD

Wanneer wij de contacten bezien die bestaan tussen de sferen en uw wereld, dan blijken deze uiteen te vallen in heel veel verschillende soorten. Ze hebben echter één ding gemeen: De beïnvloeding, die plaats vindt, vindt plaats op het niveau van het denken of op het niveau van het astrale. En dat betekent dat geestelijk gezien bij deze beïnvloeding ofwel de hersenen danwel een astraal voertuig ingeschakeld zal moeten zijn.

Wanneer wij de verhoudingen en relaties tussen deze werelden een ogenblik nader willen bezien, zo zullen wij moeten uitgaan van de mens zelf. Immers de mens zelf is een continuïteit, die niet bepaald kan worden in tijdseenheid en niet kan worden gedefiniëerd in ruimtelijke samenhang. Zodra ik tracht de mens te definiëren in tijd of in ruimte of in beide, neem ik n.l. slechts één enkel deel van het werkelijke ik in ogenschouw. Het totale ik omvat het totaal van alle denkbare momenten van bestaan, van alle denkbare punten waarop dit bestaan ervaren wordt als een eenheid.

Wanneer de mens overlijdt of overgaat - u moogt zelf kiezen welke term u de prettigste vindt - dan gaat zijn bestaan dus verder in een andere wereld. Deze andere wereld maakt deel uit van de totale persoonlijkheid. Zou in deze andere wereld wederom een soort overgang of verandering plaatsvinden, zo heeft ook dit deel aan het ik en aan alle mogelijkheden, die in het ik bevat zijn. Het zal u dus duidelijk zijn dat elk wezen, dat een stadium als mens bereikt heeft of bereiken kan, in feite deel heeft aan alle sferen en aan alle werelden. Slechts in de tijd kunnen wij de vorm stofmens of misschien een nog lagere vorm definiëren.

Wanneer wij nu in de sferen actief zijn, dan zal deze activiteit zich nimmer alleen beperken tot wat onze eigen wereld van het ogenblik is. In de eerste plaats is het element "tijd" in de sferen een besefswaarde en niet - zoals u dat beziet - een maatstaf, die aan de hand van externe factoren bepaald wordt. In de tweede plaats is in de sferen een verplaatsing in tijd zowel als in ruimte het resultaat van een veranderde instelling van het bewustzijn.

Het zal u dan duidelijk zijn dat een contact met elke persoonlijkheid gevonden kan worden, wanneer de tijdelijk dormante factor ik, die in een bepaalde sfeer aanwezig is, gevonden kan worden.

Er is dus altijd een communicatie op gelijk niveau mogelijk. Maar daar staat tegenover, dat de mens op aarde zich slechts van een in tijd en plaats bepaald deel van het ik bewust is. Al het andere blijft dus a.h.w. in de vaagheid. Het is een factor, die misschien onderbewustzijn is of nog veel verder verdrongen uit het directe waakbewustzijn. Wat dus doorkomt wordt gefilterd door alle lagen van besef, maar ook alle persoonlijke spanningen, ressentimenten, vooroordelen e.d., die dit ik op aarde in tijd en ruimte mede bepalen.

Dan volgt hieruit dat een communicatie uit de geest, wanneer zij op gelijk niveau - dus in feite als gelijke tot gelijke - gedaan wordt, altijd vaag en gediffuseerd de mens zal bereiken. Zij is een inspiratieve opwelling, meestal gebaseerd op bestaande associaties en gevoed door emotionele achtergronden, die men zelf niet beseft en waarvoor in de eigen wereld soms ook geen aanleiding aanwezig is. Hierdoor zal dit directe contact op aarde veelal minder bruikbaar zijn.

Indien wij nu stellen, dat de mens op aarde in het contact een waarde ontmoet (en deze is meestal van emotionele aard), waardoor hij tijdelijk vervreemdt van het eigen besef van ruimte en tijd, zo zullen een groot aantal van de belemmerende impulsen wegvallen, die normalerwijze de overgebrachte impuls diffuus maken. Anders gezegd: Men krijgt een vollediger toegang tot het werkelijke ik; en vanuit het werkelijke ik kan dus ook duidelijker een uitdrukking worden gegeven aan datgene, wat in een sfeer op het niveau van gelijk tot gelijk eventueel gezegd, ontvangen en gepresteerd wordt. Wij spreken dan van een directe inspiratie.

Maar bij deze directe inspiratie moeten wij weer rekening houden met het feit, dat men afhankelijk is van de wijze, waarop de mens zelf associëert. Bij een overdracht van hetgeen geestelijk wordt meegedeeld, (iets wat voor u een soort vijf-dimensionaal beeld is, allerhand waarden en factoren gelijktijdig uitend en omvattend, vanaf beeld, kleur, toon, emotie tot iets wat op woorden lijkt toe) kunnen wij begrijpen, dat een directe inspiratie is: een begripsreeks van geestelijke origine, uitgedrukt in de binnen het ik bestaande associatiemogelijkheden.

Hierdoor is de inspiratieve weg voor vele mensen minder aanvaardbaar. En dat is voor ons wel eens lastig. Een mens, die op deze wijze contacten en mededelingen krijgt, zal heel vaak het denkbeeld niet kunnen weren, dat hij a.h.w. zelf aan het woord is. Hij herkent immers in hemzelf bestaande associaties, in hem zelf bestaande begrippen, denkbeelden en wensen en realiseert zich niet, dat de samenvoeging daarvan op een bepaalde wijze wel degelijk het resultaat kan zijn van een communicatie op veel hoger niveau of zelfs een directe beïnvloeding op hoger niveau.

Daarom geeft men veelal de voorkeur aan wat men noemt trance-toestanden. Maar een trance-toestand heeft naast voordelen ook grote nadelen. Het ik omvat, zoals ik u reeds zei, in feite alle mogelijkheden van sfeer en wereld en tijd. Wanneer het ik alleen openstaat en niet actief is, dan zal dus vanuit elke wereld, vanuit elke sfeer, een contact kunnen worden opgenomen. Om te begrijpen hoe dit ongeveer gaat, zal ik trachten een zekere analogie te geven. Het is geen volledig beeld, maar het kan bijdragen tot een juistere verstaan van de toestand, naar ik meen.

Het ik moet u zich voorstellen als een enorme reeks van wegen. Al die wegen zijn voorzien van een afsluiting. Op het ogenblik dat van buitenaf één dier wegen in gebruik wordt genomen, sluiten automatisch andere wegen zich af. Die andere wegen kunnen dan volledig

zijn afgesloten, ten dele zijn afgesloten en kunnen a.h.w. onregelmatig zijn afgesloten; zodat er poorten kunnen zijn, die nog bijna open zijn, terwijl andere werkelijk volledig gesloten zijn. Dit laatste is overigens een kwestie, die afhankelijk is van allerhande bewustzijnswaarden, waarop het beter is hier niet in te gaan.

Stel nu, dat een mens zich openstelt. Dan stelt hij zich open voor alle sferen en toestanden, waartoe zijn wezen behoort heeft, behoort of behoren zal. Invloeden, die op aarde een rol hebben gespeeld, kunnen daarbij vaak beslissend zijn. Wanneer U op aarde een bepaald boek hebt gelezen, in een bepaald milieu bent geweest, een zekere religieuze ervaring hebt opgedaan, dan ontstaat hierdoor bij uzelf a.h.w. een verbreding van die wegen, die in overeenstemming zijn met een daarbij passende sfeer. Men kan dit noemen een harmonische spiegeling, waardoor de mogelijkheid tot het ontvangen van impulsen in een bepaalde richting vergroot worden. Dan zal dus kunnen worden gesteld, dat wij bij een trance-toestand (onverschillig hoe diep deze is, let wel,) altijd te maken hebben met een openstaan voor alle in het ik besloten mogelijkheden.

Naarmate het ik zich juister weet af te stemmen, zal het aantal mogelijkheden, langs welke een directe invasie van het ik - laten we het zo maar noemen - tot stand kan komen, kleiner worden. Wanneer bewust gezocht wordt naar een bepaald contact, dan kan hierdoor vaak eveneens een voorkeur ontstaan voor impulsen of ervaringen vanuit een bepaalde sfeer. En indien u dit allemaal hebt gezien, dan zult u nu ook begrijpen waarom bij mediumschap eveneens bepaalde onzekerheden en moeilijkheden kunnen optreden. Wanneer u n.l. beïnvloed bent - bewust of onbewust - door iets wat kan liggen in een huiselijke sfeer, een religieuze sfeer en elke sfeer eigenlijk, dan zult u hierdoor of u het wilt of niet als medium meer openstaan voor impulsen van een bepaalde geaardheid. Er ontstaat een selectiviteit, die juist door de ónbewuste zelden zelf beheerst en beseft wordt.

Het is nu ook mogelijk, dat wij hierdoor te maken krijgen met spiegelbeelden of voorspiegelingen. Want er is een antwoord op het ego. De meesten van u vergeten altijd, dat het ego van een medium - zelfs wanneer geestelijk aan een contact verder niet gewerkt wordt en geen deel wordt genomen aan een contact - toch altijd bepalend is voor het contact. En daardoor zal datgene, wat in het ik aanwezig is, soms naar buiten worden geprojecteerd. Het is dan een wens voor een bepaalde vorm van communicatie, zonder dat de sfeer waaruit de communicatie komt bewust bepaald wordt. Nu kunnen wij misschien daarvan ook nog wel een voorbeeld geven.

U wilt bij voorbeeld graag spreken met de Dalai Lama. Maar u bevindt zich niet in Tibet of in het land waar deze zich op dit ogenblik bevindt. U bevindt zich mijnentwee ergens in Mexico. Nu is uw wens zó sterk, dat de vervulling inhoudt dat contact met u verkregen wordt, terwijl u alle anderen afwijst. Degeen, die nu contact met u wil opnemen, zal zich een masker aanleggen en zich uitgeven voor de Dalai Lama, omdat daardoor contact wordt verkregen. Op deze wijze kan dus - en dat geldt zelfs voor lichte trance-toestanden - een aanmerkelijke vervreemding ontstaan. Het beeld, dat u zelf hebt uitgezonden, is n.l. bepalend voor de vorm, van waaruit u de boodschap terugontvangt. Maakt u van dat beeld een geestelijke meester, of een historische persoonlijkheid, dan is het lang niet zeker, dat de kracht, die zich openbaart in feite die persoonlijkheid of die meester is. Het is alleen zeker, dat u door uw eigen instelling als enige contact- of

communicatievorm die persoon hebt afgedwongen. Naarmate u nu minder weet omtrent een dergelijke persoonlijkheid en u zich daarvan dus minder bewust bent, kunnen meer entiteiten van meer verschillende vlakken van dit masker gebruik maken om u te benaderen. Hierdoor krijgen wij dus ook in de trance-toestand altijd moeilijke en vaak onmogelijke situaties.

Is een medium beheerst, dan betekent dit, dat het aantal mogelijkheden minder wordt. Invasie vanuit bepaalde werelden kan worden afgesloten, althans worden bemoeilijkt. Maar zelfs dan blijven er vaak meer wegen open. Het is dan maar de vraag welke van die vele wegen, welke van die vele factoren van het ik, het eerst wordt aangesproken. Want daardoor wordt bepaald, wie of wat zich manifesteert.

En nu zou ik over die trance-toestanden nog graag een paar opmerkingen maken. Onder trance-toestand verstaan wij een toestand van vervreemding van eigen werkelijkheid, al dan niet gepaard gaande met een vaagheid van waarneming of zelfs een onvermogen tot waarneming gedurende deze toestand; waarbij dus het ik menselijk bewust weinig of geen rol speelt en naarmate de trance-toestand dieper is meer factoren, die tot deze mens behoren, geen rol meer spelen. Voorbeeld:

In lichte trance-toestand zullen de eigen associaties bepalend zijn voor de uitdrukkingen, die tot stand komen.

Een iets diepere trance-toestand maakt een manipulatie mogelijk. Wij zullen hierin dus slechts delen van associaties aantreffen.

Komen wij tot een vol-trance of volledige diep-trance-toestand, dan zullen wij over het algemeen te maken hebben met alleen woordgebruik. De ideeën-associatie valt dus voor een groot gedeelte weg.

Krijgen wij te maken met een trance-toestand gepaard gaande met een verrukking, een eigen beleving in een hogere wereld die bewust naar het lichaam wordt geprojecteerd, dan zien wij een absolute vervreemding van het eigen stofbewustzijn ontstaan en worden de impulsen nu bepaald door het ik-bewustzijn. En dat ik-bewustzijn omvat zoals u weet vele tijden en vele plaatsen, zodat dan uitingen in vreemde talen zonder meer mogelijk zijn.

Wanneer wij vanuit onze wereld met u willen communiceren, dan zijn er dus een paar vereisten. De eerste is: er moet een tijd zijn. De totale besefswaarde is ook voor ons in onze wereld ergens aan een tijd gebonden, hoe persoonlijk deze ook is. Daarnaast is er een plaatsbesef op aarde. Maar bij ons is er een omgevingsbesef, dat met een plaatsbesef te vergelijken valt.

Nu kan de geest dus trachten haar tijdsbesef te veranderen. Naarmate zij haar concentratie op eigen beleven vermindert, zal zij een groter deel van hetgeen u tijd noemt gelijktijdig kunnen overzien. Een geest zou dus theoretisch b.v. eigen besef zover kunnen uitschakelen, dat een periode die voor u een week heet overzienbaar wordt. En elk contact, dat binnen die week gezocht wordt met die entiteit, kan dan zonder meer worden opgenomen. Voor die entiteit is dat vaak een gelijktijdigheid, omdat het tijdsbesef wegvalt; voor u liggen tussen die communicaties vaak grote perioden.

Dan zal het duidelijk zijn, dat een contact van ons uit meestal wel kan worden opgenomen, dat is eenvoudig genoeg. En naarmate de sfeer hoger - wij kunnen ook zeggen vanuit uw standpunt: vager in limitering - wordt, zal dus de reeks van contactmogelijkheden groter zijn. Maar aan de andere kant zal elke definitie van plaats en ruimte, zoals die in een mens bestaat, be-

tekenen dat het ik van de entiteit, die zich uit via een sfeer naar tijd en plaats daaraan gebonden is. Deze binding betreft niet haar eigen besef maar wel haar uitdrukkingsvermogen. Zij kan alleen a.h.w. formuleren binnen het kader, dat door ruimte-tijd wordt bepaald.

Op het ogenblik dat de entiteit wil afdalen - ze gebruikt hierbij dus een deel van dit werkelijke ik als een soort geleider, waarlangs zij haar eigen persoonlijkheid als parallelwaarde projecteert tot in de materie - zal de beperking verdergaan en zal ook het eigen ik van de entiteit beperkt worden in ruimte en in tijd. En dat is een vervelende kwestie, want je hebt dan niet meer het contact met het volledige ik, voor zover je dat kent. Wij spreken daarom vanuit onze zijde over het spreken via een medium vaak als: een toestand van concentratie, gepaard gaande met aanmerkelijke bewustzijnsvernauwing, waardoor gelijktijdig een groot gedeelte van eigen herinneringen of mogelijkheden wordt uitgeschakeld of althans in associatieve verbanden sterk beperkt. Dan heeft u hier dus een klein voorbeeld van de relatie, die tussen sfeer en wereld kan bestaan.

Maar aan de andere kant moogt u niet vergeten, dat de wereld zelf de dingen wel ervaart in tijd, maar dat zij ze uitstraalt als deel van een totaliteit, die tijdloos is. Hierdoor zal dus alles, wat op de wereld bestaat en uitgestraald wordt, in zijn totale tendens voor de geest wel degelijk afleesbaar zijn, zelfs in de eigen wereld. Zodra het gaat om het aflezen van details echter wordt het moeilijk. Want details betekenen factoren in tijd en ruimte van de totale werking. Zij kunnen alleen weer benaderd worden door een bewustzijnsvernauwing te produceren bij jezelf en daardoor je te beperken tot iets in ruimte en tijd op een andere wijze, dan tot je eigen levenssfeer behoort.

Nu hebben wij dus wel de mogelijkheid om met uw aarde, de geschiedenis van uw aarde a.h.w. harmonisch te zijn, maar dat kan alleen via een beperking. Wij zijn in staat om met uw wereld directe contacten op te nemen, maar weer ten koste van een grote beperking. En dat houdt in dat voor ons eigenlijk een contact pas dan volledig hanteerbaar wordt, wanneer een zodanige parallel in een bepaald deel van het ik buiten ruimte en tijd verkregen kan worden, dat van hieruit altijd een beïnvloeding mogelijk is. Er is dan wel een beïnvloeding - denk aan wat ik u eerst hierover heb gezegd - welke door het ego niet kan worden vertaald (ze is vaag, ze wordt teveel gefilterd), maar ze geeft een associatieve gerichtheid binnen het ik. De verbanden van bepaalde denkbeelden, stellingen e.d. worden dus wel degelijk bepaald. Wanneer wij dan daarna een directe beïnvloeding krijgen, waarin dezelfde communicatie herhaald wordt, blijkt het stoffelijk ik veel beter te zijn voorbereid en hebben we de mogelijkheid om binnen dit ik a.h.w. iets van onze eigen bewustzijnstoestand terug te vinden, waardoor de rijkdom van uitdrukking groter wordt en gelijktijdig de beperking van begrippen iets vermindert.

Een inwerken op mensen, dat vanuit de eigen sfeer gebeurt, is voor de mens veelal onbegrijpelijk. Maar het heeft het grote voordeel, dat je als geest zelf precies weet wat het voor jou vanuit je wereld, je eigen persoonlijkheid en besef betekent. Op het ogenblik, dat je naar lagere sferen gaat om die beïnvloeding te vinden, is het alleen mogelijk wanneer je zelf een beperking aanvaardt, die ook je eigen besef, eventueel je weten en zelfs je emotionele mogelijkheden betreft. Dit laatste heeft dus weer nadelen. En wij trachten die nadelen dan weer op te vangen, niet

alleen door van te voren op de zaak in te werken, maar daarnaast ook heel vaak door te trachten een parallel te vinden, die weliswaar in tijd kan worden uitgedrukt, maar die in feite een ontwikkeling van een ego is. Laat ik het zo formuleren:

Wanneer wij in laat ons zeggen 100 levens van een mens (100 is hier willekeurig gekozen) 6 levens hebben, waarin wij ofwel lering, wetenschap, dan misschien wel persoonlijk contact gemeen hebben, dan kunnen wij déze factoren gebruiken om uit het totaal-ik van die mens bepaalde beelden te projecteren. Er ontstaat dan in die mens op aarde iets, wat wij een soort droombewustzijn kunnen noemen. Het is niet helemaal een herinnering aan incarnaties, maar het is iets wat er mee samenhangt. Een besef misschien van waarden, die in het verleden bestaan moeten hebben. Een gevoel voor relaties, die in het verleden bestaan moeten hebben. Kun je daarvan nu gebruik maken, dan is het weer mogelijk om nauwkeuriger te richten. En omdat wij een breed vlak van ervaring gemeenschappelijk hebben, kunnen wij nu voor alles, wat wij uit ons eigen wezen nemen, gebruik maken van referentiefactoren, die tot al deze levens behoord hebben.

Dat wil dus niet zeggen, dat die andere levens nu ineens geactiveerd worden. Het wil alleen zeggen, dat de referentiewaarden uit die andere levens geactiveerd kunnen worden, omdat in elke mens - zij het dat hij dit zelve zelden beseft - nu eenmaal overblijfselen van het vroegere bestaan toch wel mede zijn afgedrukt. Zij zijn deel van bewustzijn of onderbewustzijn en door associatieve opbouw vormen zij vaak een combinatie van feiten, die in het normale denken niet voorkomen. Daarvan kun je dan gebruik maken. Voor ons is dat bovendien gemakkelijk, omdat wij dan contact kunnen houden via wat u zou noemen één van deze levens.

Hier kan dat belangrijk worden, wanneer wij een bepaalde persoon een langere tijd willen benaderen. Een trance-benadering kan - wil zij voor de persoon in kwestie niet schadelijk worden t.a.v. zijn eigen wereld - veelal de 72 uur niet te boven gaan. Gaat het verder, dan vallen de eigen geestelijke vermogens weg. Dan ontstaat er een absolute disoriëntatie, meestal gepaard gaande met gehele of gedeeltelijke amnesie. Hebben wij echter een kortere tijd, laten we zeggen van 1 à 2 uur, dan is er dus alleen een kwestie van krachtenverbruik en dat kan lichamelijk worden aangevuld.

Gaan wij nu iemand beïnvloeden, die wij nodig hebben, laten wij zeggen voor jaren, dan is het onmogelijk om dat via de materie te doen. Maar wanneer een materiëel begrip bestaat uit een vorig leven, dat immers in dit lichaam alleen als een vage droom, als een herinnering aanwezig is, dan kan dit worden gebruikt om binnen het ik een schakel te leggen, waarbij de eigen reacties van de persoonlijkheid voor ons gemakkelijker afleesbaar worden, zij het in overeenstemming met een vroeger karakter en niet het huidige. En omgekeerd kunnen door ons impulsen worden gegeven, die weliswaar vertaald worden volgens het huidige karakter (dus niet precies zoals ze ontvangen zijn), maar die dan toch een wisselwerking mogelijk maken.

De kern van deze hele zaak komt natuurlijk weer neer op zelfkennis, dat begrijpt u wel. Zelfkennis betekent geloof ik in de eerste plaats een besef voor het ik als een tijdloze waarde. Dat klinkt een beetje vreemd. Maar op het ogenblik dat het ik niet meer begrensd wordt gezien en men niet meer tracht dit ik op de een of andere manier te definiëren t.a.v. de eeuwigheid, ontstaat dus een openheid in die eeuwigheid. En zelfkennis is dan de

analyse aan de hand van een beperkt iets in ruimte en tijd, maar gericht op de totaliteit. Daardoor ontstaan harmonieën met het nu volledig vage ik, waaruit dus weer kracht en besef wordt gegeven. De zelferkenning, zoals men die op aarde ondergaat, is dus geen reële; ze is alleen de formulering van een aantal factoren, die grotendeels emotioneel of onderbewust zijn.

Als u dit laatste niet goed begrepen heeft gaan we een stap terug. Ik heb hier nu getracht u dit duidelijk te maken. Uw denken bij een poging tot zelferkenning is menselijk denken; d.w.z. dat u bij uw zelfonderzoek menselijke kennis en menselijke logica hanteert. Deze echter bereiken slechts een zeer klein deel van het werkelijke ik, want ze zijn geheel gebonden aan de plaats, die u inneemt in ruimte en tijd. Op het ogenblik echter, dat wij openstaan (dus geen definitie hebben voor het andere, dat buiten de stoffelijke sfeer bestaat en het gelijktijdig toch volledig accepteren als bestaand), zullen harmonieën ontstaan; en wij krijgen een afwijking van de redelijkheid, een afwijking van de logica en in vele gevallen een verwerping van een deel van de bestaande kennis. Door deze selectie zal het ik-besef dat ontstaat niet meer menselijk zo aanvaardbaar zijn. Maar het ligt dus veel dichter bij de werkelijkheid en zal daarom een groter gedeelte van het ware ik omvatten.

Ik heb dit gezegd, omdat u zelf nu hebt kunnen narekenen, dat iemand die een groter gedeelte van dit ware ik op de een of andere manier kan uitdrukken - hoe dan ook, logisch of niet - in zijn stoffelijk bestaan veel meer directe contactmogelijkheden heeft van gelijkwaardige beïnvloeding in een bepaalde sfeer, zo iets als van man tot man. De overdracht hiervan zal sneller en juist zijn. Omgekeerd zal het ik de krachten, die tot andere delen van het ik behoren, eveneens eenvoudiger kunnen aanvaarden, omdat ze niet gelimiteerd worden door een zuiver redelijk, menselijk en logisch menselijk besef. Dat wil niet zeggen, dat u bij een zelferkenning de logica terzijde moogt werpen. Dat betekent ook niet, dat u al uw kennis terzijde moet stellen. Het betekent slechts dat u, wanneer het ik dit aanvoelt bij een zelferkenning, bepaalde onlogische factoren rustig kunt aanvaarden en dat u bepaalde delen van uw kennis daarvoor eenvoudig terzijde moogt stellen. Wat dan ontstaat geeft een grotere krachtoverdracht, een grotere contactmogelijkheid met sferen.

De vraag is nu: welke sferen? En daarmee ben ik tevens aan het einde van mijn leerstukje gekomen.

Wanneer wij leven in een sfeer of in een wereld, dan hebben wij dus mogelijkheden tot het zelf kiezen van harmonieën (dat is een zekere mate van bewust kiezen) en wel met een bepaald deel van onze werkelijkheid. We kunnen dus nooit het geheel helemaal bereiken, volledig gelijkwaardig. Misschien mag ik een voorbeeld lenen uit het medium hier.

Wanneer je televisieontvangst hebt, dan kun je een antenne gebruiken. Een antenne is in het bijzonder gevoelig voor een bepaald frequentiegebied. Bij uitzendingen zullen de uitzendingen eveneens in een bepaalde frequentie plaatsvinden. Hier is dus de antenne bepalend voor de trillingscontacten met de buitenwereld. Wij plegen dus deze overdracht eenvoudigheidshalve aan te spreken als het trillingsgetal van de mens. Dat is natuurlijk niet de volledige werkelijkheid, maar het is bruikbaar.

Mijn trillingsgetal zal dus bepalen welke harmonieën voor mij preferent zijn. Het zal tevens bepalen welke erkenningen in mij preferent - en daardoor sterker - zullen optreden. Het kan zelfs

zover gaan, dat mijn bekwaamheden als mens en soms zelfs een deel van de lichamelijke eigenschappen als mens hierdoor worden beïnvloed, soms bepaald of gewijzigd. Dit trillingsgetal nu is niet een gelijkblijvende waarde, zelfs niet op een bepaald punt in ruimte en tijd. Dit trillingsgetal is n.l. zeer sterk afhankelijk van onze persoonlijke innerlijke erkenning.

Die innerlijke erkenning is zodanig vaag, dat we haar het best een soort geloof kunnen noemen. Die innerlijke erkenning varieert. Het variëren van deze innerlijke erkenning (cosmos-aanvaarding of hoe u het verder wilt noemen) bepaalt dus de resonanties, die kunnen ontstaan met al wat buiten ons schijnt te zijn, maar wat in feite voor een groot deel ook deel van ons eigen ware ik is. Bij contacten, die vanuit een sfeer naar een wereld plaatsvinden, zullen dergelijke trillingsgetallen een grote rol kunnen spelen. Wanneer u als ontvanger fungeert en door uw instelling van dit ogenblik direct harmonisch bent met mij als zender, krijgen wij een absolute foutloze overdracht. Bent u in uzelf een beetje verward, dan kunt u misschien in mindere mate met vier of vijf verschillende waarden harmonisch zijn. Het is dan theoretisch zelfs mogelijk dat u van 4 of 5 verschillende waarden gelijktijdig impulsen ontvangt. Wat ontstaat is natuurlijk een enorme chaos. Deze chaos kunnen wij dan niet meer ontleden, onthoudt u dat.

Wanneer je via een bepaalde persoonlijke instelling (een trillingsgetal) een aantal elkaar storende contacten krijgt, is het noodzakelijk dat eerst de eigen afstemming herzien wordt. Zolang men de communicatie zonder meer handhaaft, blijft de verwarring optreden. En de grootste verwarring - dat zult u wel begrijpen - is in een dergelijk geval, dat men de vele verschillende impulsen toch associatief tracht weer te geven als één geheel.

Voor ons is dat minder aangenaam. Want dan komen er impulsen van een aantal verschillende sferen als eenheid over. En die eenheid, die de mens ervan maakt, is dan niet alleen onwaar, onlogisch, maar ze is bovendien uitermate verwarrend, omdat waarheid en leugen dan zodanig naast elkaar zitten, waarheden van verschillend niveau zodanig als eenheid worden behandeld, dat men nooit precies kan zeggen: "het is niet juist of wel juist"; maar dat men alleen kan zeggen: "het is niet meer te ontwarren, ik weet niet meer wat het is".

Daarom trachten wij in vele gevallen onze afstemming te bepalen aan de hand van wat wij menen in een persoonlijkheid op ons eigen niveau als ogenblikkelijke afstemming aan te voelen. Lukt dat niet, dan krijgen wij absoluut geen contact. Lukt dat wel, dan krijgen wij een zuiver contact, ook dus alleen met het geven van een denkbeeld. En kan de harmonie benaderd worden, dan kunnen wij langs verschillende wegen trachten onszelf in te stellen en soms ook de harmonie van de persoon op aarde iets te wijzigen. Hierdoor ontstaat dan een zodanige perfectie, dat een absolute overname mogelijk is.

En nu denkt u waarschijnlijk: dat is alleen bij trance mogelijk. Neen, dat is omgekeerd ook. Bij deze overname kan het besef van de persoon op aarde zodanig in een sfeer of wereld worden geprojecteerd, dat de persoon deze als werkelijkheid ervaart en daar communicatiemogelijkheid heeft als wij het via een medium op aarde hebben. U zou dus kunnen zeggen: Een geest, die op basis van perfecte gelijkheid van trilling een contact opneemt met een medium, is niet alleen de beïnvloedende of beheersende geest voor het medium, maar gelijktijdig weer zelf medium

voor de geest van degeen, die hij beïnvloedt. Deze wisselwerkingen zijn natuurlijk de meest pr actisch en de meest bruikbare.

Bij dit alles heb ik verwaarloosd alles wat op zuiver astraal terrein ligt. Ik heb hiervoor mijn redenen. Alles wat op astraal terrein ligt kan alleen vanuit de geest worden gebruikt, wanneer de geest zelf overgaat tot een verenging van bewustzijn, waardoor een bepaling van ruimte en tijd in overeenstemming met de aarde benaderd of bereikt kan worden, terwijl in fijn-stoffelijke vorm de eigen energie zodanig bruikbaar is, dat daardoor halfstoffelijke energieën kunnen worden gebundeld en uitgestraald. Dit nu acht ik geen werkelijke relatie tussen wereld en sfeer. Het is een beïnvloedingswijze, niet een werkelijk contact. En wanneer u geluisterd hebt naar mij, dan hebt u ook een zekerere vorm van contact ervaren, want u hebt gelijktijdig zelf nagedacht als mens, u hebt u laten leiden door voorstellingen die ik in menselijke vorm gaf, maar u bent ook gekomen tot enkele persoonlijke gevoelsconstateringen, die dus liggen buiten hetgeen ik zelf gezegd heb en ook buiten het kader van uw eigen normale denken.

U ziet dat een zekere gelijkschakeling - al is die niet volledig - voor u reeds een uitbreiding van bewustzijn mee kan brengen, waarbij vanuit het eigen ik of middels het eigen ik nieuwe conclusies en het trekken van nieuwe consequenties mogelijk worden. Een contact, dat op dergelijke harmonieën is gebaseerd, vindt u heel vaak bij onze gastsprekers. Uiteraard zijn ze niet voor iedereen even bruikbaar, want er is nu eenmaal om te beginnen een zekere harmonie nodig. Maar ook ditmaal zal voor velen van u de gastspreker niet alleen een reeks van woorden, begrippen en misschien een stemming brengen, maar daarnaast vaak een gevoelsmatig reageren, waardoor het eigen denken wat anders wordt bepaald. En in dergelijke gevallen dringt u door in uw eigen werkelijk en groter ik en vindt u daarin vaak vele mogelijkheden en waarden, die voor u op aarde verborgen waren.

Ik hoop, dat de gastspreker van vanavond voor velen van u een dergelijke sleutel tot uw eigen wezen mag zijn. Hij is vroegchristelijk en zou vanuit uw standpunt waarschijnlijk als een Italiaan moeten worden aangesproken, hoewel ik denk dat de ras-eigenschappen voor een groot gedeelte verloren zijn gegaan. Zijn betoog hangt samen met de menselijke waarden van vrijheid en werken. Op welke wijze hij dit alles naar voren wil brengen, is mij uiteraard niet bekend, zodat ik in de nabijheid zal zijn om de uitwerking daarvan - voorzover dit harmonisch mogelijk is - op te nemen. Ik hoop met u dan misschien enige verlichting nog verder te ervaren.

-:-

De mens is een wezen, dat uiteen valt in wat men noemt de geestelijke mens en de dierlijke mens. De mens, die zichzelf niet begrijpt, is of geestelijk of dierlijk; de mens, die zichzelf wel begrijpt, is een mens die het dierlijke voor geestelijke doeleinden weet te gebruiken. Dat zijn moeilijkheden in het menselijk leven. En in een periode, waarin de gehele mensheid heen en weer wordt gesleurd tussen een onbegrepen idealisme en een misschien evenzeer onbegrepen geestelijk bestaan, zullen de tegenstellingen, die deze twee factoren tot stand brengen, steeds sterker en steeds voller tot uiting komen.

Wie probeert om achter de werkelijkheid van het leven op aarde een grotere geestelijke werkelijkheid te zien, komt tot de overtuiging, dat het strijdelement in de mens noodzakelijk en onvermijdelijk is. Je kunt strijden tegen jezelf, je kunt strijden tegen al datgene wat onjuist is, je kunt ook strijden tegen je medemens. Maar het strijden zou in feite een geestelijke zaak moeten zijn.

Wie met het geestelijk werk, met het geestelijk licht tracht te werken en te strijden, zal natuurlijk zeer vele dingen moeten aanvallen. Maar hij zal ze niet aanvallen om ze te vernietigen. Hij zal het duistere niet aanvallen om het tot duisternis te maken, hij zal trachten om licht te zijn in een duisternis. Dit is strijd, maar het is niet een vorm van strijd, waarbij men tracht de ander te benadelen.

De mensen van deze dagen worden gedreven door zeer vele en vaak zeer goede denkbeelden. Het is in deze periode een materialistische, om niet te zeggen een technocratische maatschappij. Maar toch zullen de mensen proberen het goede waar te maken. Alleen je kunt het goede nooit waarmaken via het lichamelijke geweld. Waar je een geweld tot stand brengt, wek je weerstand. Waar een weerstand gewekt wordt, breng je vanzelf de inventiviteit van de mens tot een gerichtheid op weerstand. De weerstand wordt niet alleen groter, maar ze verandert van aard. Een evolutieproces van weerstand voert tenslotte voor een mens van een betrekkelijk eenvoudige bewapening naar de steeds meer intricate en dodelijker wapenen, die deze tijd ontworpen heeft.

Wanneer wij geestelijk zouden vechten, wanneer wij zouden trachten met onze denkbeelden en onze leefwijze iets duidelijk te maken, dan zouden wij die weerstand in veel mindere mate wekken. Zeker, er is dan ook iets wat zich met een menselijk-dierlijk geweld wil storten op al datgene wat onaanvaardbaar is. Maar wanneer het antwoord niet een antwoord is van dood en geweld in gelijke aard, maar wanneer het is een absoluut overtuigd zijn en een wijze van leven, die zich niet laat aantasten, dan zal dat geweld op den duur moeten sterven. Het krijgt geen nieuwe impulsen.

Wanneer u denkt in deze periode aan de situatie, zoals zij zich ontwikkeld heeft in de Tsjechoslowakije, dan ziet u hoe het antwoord van een zekere spiritualiteit voert tot een absolute afvlakking van wat eens geweld zou moet zijn. Het feit dat men niet anderen aanvalt, maar dat men zichzelf maakt desnoods tot slachtoffer van een idee, maakt het voor de geweldenaar onmogelijk om zijn dierlijk geweld verder te gebruiken. Het is een instinctieve drang. Wanneer iets tegen je vecht, dan kun je het doden; maar dat wat weerloos is en zich overgeeft, doden, dat is voor de meesten onaanvaardbaar.

Wij moeten vanuit een geestelijk standpunt trachten het leven van deze tijd te benaderen en te definiëren. Hier wordt het

moeilijk om een juist beeld te vinden.

Wanneer ik in mijn wezen denk aan krachten, dan zijn die krachten een werkelijkheid wanneer ik daarin geloof, wanneer ik er uit putten durf zonder de noodzaak te gevoelen deze zuiver materiëel aan anderen op te leggen. Wanneer ik denk aan een kracht van licht, dan is er een kracht van licht, zolang deze kracht van licht voor mij een realiteit is. Wanneer ik a's mens of als geest een denkbeeld neem en ik maak dit denkbeeld tot een kracht, dan is dit geen werking, die van mij uit geweld vergt; het is misschien een geweld, dat ik mij zelf aandoe, mij dwingende die ene kracht te beseffen met uitsluiting van al het andere. Maar niet ikzélf ben dan naar buiten actief, het is het andere dat actief is geworden.

Het geheel van uw wereld berust eigenlijk op strijd. Wanneer de mensen zoeken naar geestelijke vrijheid, dan is het antwoord natuurlijk, dat in geestelijke vrijheid gezocht moet worden naar een mogelijkheid tot geestelijk samengaan. Maar op het ogenblik dat iemand roept om geestelijke vrijheid, en materiëel geweld wordt daartegenover gesteld, dan zal de honger naar de geestelijke vrijheid groter worden en zal het geweld zichzelf perverteren en worden tot een steeds meer materiëel en op macht gericht geheel, dat zichzelf aantast en opvreet.

U bent hier samen en u zoekt het hooggeestelijke. U zoekt de levende kracht, u wilt deel uitmaken van dat, wat wij de Christus noemen of het Koninkrijk Gods. U wilt komen tot een begrip. Een begrip, dat uw wereld verandert al is het maar voor u. Maar kan uw wereld veranderen anders dan vanuit uzelf?

U wacht op het wonder van een grote kracht, die ingrijpt. En ik heb de mensen meegemaakt, die zeggen: "Heer verlos ons". Maar ze waren niet in staat zelf een hand uit te steken. Hadden ze dat gedaan, dan was er geen Heer nodig geweest om hen te verlossen. En dan hadden ze niet behoeven aan te vallen. Ze hadden alleen zichzelf anders moeten richten.

Ik heb de mensen gezien in de tijd, dat de ziekte als de zwarte dood door Europa ging. Ik heb gezien hoe zij God hebben geboden. Hoe zij de kerken overstroomden. Hoe zij in processies door alle straten gingen. Maar zorgen voor zuiver drinkwater en zorgen voor een reine voeding, terwijl zij hoorden dat dat noodzakelijk was, dat hebben ze niet gedaan. En dat is één van de vele fouten, die een mens kan maken.

Soms richt men zichzelf ten onder door zijn eenzijdigheid. Wanneer men zegt: "wij willen vrede op aarde", dan kan men zeggen: "wij hebben wapens nodig om deze vrede te verdedigen". Maar wanneer ik een vrede met wapens afdwing, dan is zij geen vrede; dan is zij een wapenstilstand. Wanneer ik vrede wil zonder wapens, dan zal ik moeten beginnen met te aanvaarden, dat die vrede eerst als weerloos moet staan tegenover het geweld en gelijktijdig de sfeer van aanvaarding en vrede zo sterk moet maken, dat het geweld daarover geen macht meer heeft.

In een wereld, die staat op een punt van scheiding der wegen, zal de mensheid moeten besluiten wat zij wil. Wil zij haar dierlijke strijd voortzetten, dan zal zij haar geestelijke idealen moeten vergeten. Wil zij haar geestelijke idealen waarmaken, dan zal zij moeten vergeten dat dat gepaard moet gaan met macht. Dan zal ze die macht moeten zoeken niet in het vermogen anderen te bedwingen, maar in de zekerheid om vanuit zichzelf deze macht te zijn, zodat een ander ernaar verlangend zich daaraan niet meer kan onttrekken.

Een christen is een mens, die de christelijke geest voelt.

Maar wat is eigenlijk de christelijke geest? Is men een goed christen omdat men gelooft? De praktijk bewijst dat dat niet het geval is. Is men een goed christen omdat men goede daden doet? De praktijk wijst uit dat vele mensen alleen goede daden doen, omdat ze niet weten wat ze anders moeten doen. Of is men misschien een goed mens, een goed christen, omdat men een waarheid leeft, waardoor men niet meer door zijn wereld wordt bepaald, maar zichzelf bepaalt in zijn wereld?

Ach, misschien leg ik u de problemen volledig verkeerd voor. Het is heel goed mogelijk dat u zegt: "dit heeft geen zin. Wat u hier vertelt, hebben wij al 10.000 maal gehoord". Maar waar ligt de sleutel van alle waarheid? Ik moet waar maken wat in mij leeft. Ik moet zijn de kracht, die ik in mij voel. Ik moet niet vragen aan een ander: Doe jij dit voor mij? Ik moet niet zeggen: "Ik wil het bevel hebben waardoor ik zeggen kan "dit moet gebeuren". Ik moet het laten ontstaan in mij, tot ik het gebeuren ben.

In het wezen van de mens leeft de wonderlijke wereld van de geest, met zijn heen en weer schietende denkbeelden, die als weverspoelen schieten tot er eindelijk iets ontstaat, wat men een karakter noemt of een leven of een noodlot. Maar zijn gedachten kan de mens niet beheersen, zegt hij. Maar hij kan dan misschien wel het tempo beheersen, waarin zij heen en weer schieten. En wat meer is, hij kan leren beheersen het stramen, waarin zij heen en weer schieten. Hij kan de samenhang van het weefgetouw veranderen. Hij kan de kleur van de draad veranderen. Hij kan het patroon van zijn leven veranderen, wanneer hij niet tracht om de onbelangrijkheden voor zichzelf met overmacht te beheersen, zichzelf te bedwingen zonder meer. Hij kan alleen werken door de teint, het kleurgeheel aan te passen aan wat hij innerlijk weet dat juist is. Door te trachten van het gebeuren sommige dingen wel te zien of niet te zien en daarop dus wel of niet te reageren, zoals hij voelt dat het juist is.

Hij die goed leeft, weet dat zonden bestaan, anders kan hij niet goed leven. Hij die het goede doet, kiest uit mogelijkheden die hij aanvaardbaar en niet aanvaardbaar acht. Zijn keuze houdt in, dat hij iets verwaarloost. Want wat ik zie als het goede, kan het kwade zijn voor een ander, omdat die ander het leven anders heeft ingedeeld.

Het goede dat ik doe, ontstaat door de verwaarlozing van factoren uit dit bestaan. Anders zou er geen goed zijn en geen kwaad, maar dan zou er ook geen keuze meer zijn, dan zou er geen gerichtheid zijn. Ik moet mijn wezen uiten, ik moet mijn wezen leven in de wereld. Maar mijn relatie tot die wereld moet dan ook bepaald worden vanuit mijzelf.

Wat komt uit het hoofd is over het algemeen verwarring. Wat komt uit het hart is een erkenning. Maar wat komt uit de geest, geleid door de erkenning en dan nog uitgedrukt door het hoofd, dat is een totaliteit, die voor het ik waarheid is, die leven is.

Zoek je naar kracht, ben je zwak, dan - omdat je denkt aan zwakheid - zoek je alles wat zwak is uit; en dan maak je zwakheid zwakker dan te voren. Denk je aan kracht, alleen maar aan kracht, dan krijg je alleen maar kracht, maar je weet niet meer hoe haar te gebruiken. Want kracht is alleen goed, wanneer zij de compensatie kan vormen voor een zwakheid. Anders is zij iets geweldadigs. Zoals de stalen ploegschaar goed is om de grond open te scheuren. Maar staal, dat zonder vorm is, alleen een vormloze bonk, blijft een hardheid waaraan een ieder zich kan verbrijzelen,

zonder dat het zelfs maar een doel heeft.

Zwakke én kracht moeten samen beseft worden, maar in de juiste verhouding. Leven en dood moeten beseft, maar in een juiste verhouding. Mensen die leven omdat de dood nu eenmaal de poort is naar een andere wereld, dat zijn mensen die vergeten dat het leven die andere wereld maakt. En mensen die hier alleen maar dit leven leven, omdat het aangenaam of goed of prettig moet zijn en vergeten dat er iets anders komt, dat er een andere wereld bestaat, deze mensen bouwen een verkeerde wereld. Zij brengen hun eigen stoffelijke wereld zonder meer over naar een hiernaamaals en lijden onder hetzelfde waaronder zij geleden hebben.

Mens en wereld zijn dingen die alben samengevoegd kunnen worden, wanneer de mens in zichzelf deel wordt van die wereld, maar gelijktijdig beseft dat die wereld slechts deel is van een geheel. Het is goed om te zeggen: nu heersen krachten. En er heersen krachten op het ogenblik. Er zijn vele vreemde krachten op dit ogenblik. En wie van u rond zich kijkt, die zal dat zien. U zult zien hoe mensen gegrepen worden door de één of andere vreemde mistroostigheid. Hoe zij zichzelf vernietigen en anderen vernietigen zonder reden of zin. U zult zien hoe mensen misselijk zijn van hun wereld en in plaats van beter te leven in de wereld, uit die wereld ontvluchten. Die mensen ondergaan een cosmische invloed. Maar een cosmische invloed heeft immers alleen geweld over degenen, die zich daaraan overgeven.

Wanneer ik de stroming van een water zie, kan ik mij daardoor laten dragen wanneer dat noodzakelijk is. Maar wanneer ik de stroming van water zie en ze gaat niet in de richting die ik zelf moet gaan, dan zou ik toch een dwaas zijn erin te springen en misschien te worden meespoeld in een afgrond?

Wanneer ik een inwijding wil ondergaan en ik zeg: "ik moet het duister van de dood overwinnen, maar ik ben bang voor het duister", dan ben ik toch een dwaas om die proef aan te gaan met alle geweld, wat daaraan innerlijk voor het ik verbonden is. Dan moet ik eerst leren niet bevreesd te zijn en dan pas kan ik door het duister gaan.

De mens in de wereld moet leren, dat hij, die alleen in wereldse waarden rekent en denkt, bedrogen uitkomt. Wij hebben hen gezien door alle tijden heen. We hebben mensen gezien, die hun rijkdom stelden boven alles. En die grote stad viel ten slachtoffer aan de barbaren. Die grote stad is ondergegaan, het rijk is verdwenen, omdat mensen zichzelf zochten. Ze zochten hun rijkdom. Ze waren krijgers, doch ze wilden de krijg niet meer. Maar ze wilden wel de vruchten van de krijg. Wie de vruchten van iets wil, moet ook de praktijk ervan kennen. Wie de vruchten niet wil, moet de praktijk schuwen. Dat is toch duidelijk en begrijpelijk door alle tijd.

Wanneer gij, mijne vrienden, werkelijk iets wilt en zegt "dat moet bereikbaar zijn" dan moet u toch proberen het waar te maken. Maar hoe kunt u het waar maken, wanneer niet geheel uw wezen er op gericht is? Wanneer ge zoekt, zoek niet naar de totaliteit van mogelijkheden, maar naar die dingen die u kunnen helpen, zodat u leert selectief te zijn in uw beleven, in uw denken, in uw werken. Hoe kunt u hoge geestelijke krachten ontvangen, wanneer u niet rijp bent voor hoge geestelijke kracht? Hoe kunt u een tijd bepalen waarop het wonder moet gebeuren, wanneer niet het wonder in u leeft? Wat gij zijt, dat is bepalend.

Wanneer u in uzelf een wonder draagt en er komt een toestand, waarin dat wonder waar moet worden, dan wordt dat wonder waar.

Maar wanneer gij geen wonder in uzelf draagt, dan wordt dat wonder niet waar. En als de toestand niet optreedt buiten u, waardoor het kenbaar moet worden, zal het nooit geuit worden. De wereld van de mens (de stofwereld) en de wereld van de geest (van het innerlijk ik); zij moeten samenkomen op het juiste moment. Zij moeten samenwerken op de juiste wijze. En hoe kan een wereld samenwerken op de juiste wijze, wanneer zij weigert iets te aanvaarden wat goed is.

Uw wereld maakt grote plannen. Ze tekent de toekomst uit van de mensen. In uw dagen vertelt men wat er in het jaar 2000 moet gebeuren. Maar men rekent alleen maar met normen, met dode cijfers, met dode regels; niet met levende mensen. Daarom kan zo'n droom niet waar worden. Wanneer je een plan maakt in je leven, dan moet je dat plan maken gebaseerd op de mensen, die erbij betrokken zijn. En dan zal het groeien. Dan moet je niet zeggen: Over zoveel jaar zal dat gebeuren. Dan moet je zeggen: Wat kan ik nu doen om het reeds waar te maken.

U moet niet zeggen: Dit in de wereld verwerp ik, dat in de wereld aanvaard ik. U moet leren zeggen: Wat leeft er in mij, dat in die wereld buiten mij kenbaar kan worden? Wat is de kracht, die in mij bestaat en die daardoor buiten mij een harmonie vindt? En de kracht is er. En de harmonie is er.

Deze dingen bestaan in u en in uw leven. Het is niet een zaak van: misschien zal er eens iets gebeuren. Alles gebeurt, wanneer het in u leeft en in harmonie bestaat met de wereld buiten u. U kunt die wereld niet veranderen. U kunt uzelf niet veranderen. Maar u kunt in uzelf datgene kiezen, wat past in de wereld waarin u leeft. En zo kunt u harmonie geven. Zo kunnen mens en wereld een eenheid worden, die met geestelijke krachten samen werkelijkheid zijn.

Of u kunt trachten uw dromen van binnen te dromen, u kunt ze neerschrijven in dikke boeken en u kunt vergeten dat u mens bent. En uw gehele wereld zal geen antwoord geven, want alleen wanneer ge mens zijt en het in u leeft en gij de erkenning zoekt van die facetten in het andere, die daarbij passen, dan zult u een resultaat bereiken.

Misschien ben ik geen goede gastspreker voor u. Het is altijd heel erg moeilijk precies datgene te brengen wat ik brengen wil en zoals ik het brengen wil om u duidelijk te laten voelen en te laten ondergaan wat werkelijkheid is voor mij. En wat werkelijkheid is voor mij, is niet altijd werkelijkheid voor u. Ik weet het veel te goed. Maar u wilt licht. U wilt vrede, u wilt grote kracht, u wilt besef, wilt een leven hebben dat vervuld is en niet meer van leegte doorademd.

Wat hebt u in uzelf? Wat leeft in u? Niet als een theorie, maar als een werkelijk denken? Niet: met welke beelden speelt u in uw gedachten, omdat ze toch niet waar worden. Maar: wat is er in u, wat u werkelijk ziet als noodzakelijk, als werkelijk belangrijk! Wat is er in uw wezen, wat u ziet als noodzakelijk vanuit uzelf! Kijk dan in de wereld rond u. Dan zult u zien welke harmonieën mogelijk zijn. Dan zult u harmonie vinden. Een kleine harmonie misschien, een gedeeltelijke harmonie. En dan zal uw licht en uw kracht waar zijn! Dan is die leegte verdwenen!

Misschien denkt u: Er zijn zoveel wetten. Zeker, men heeft zoveel regels gesteld, dat een mens bang is om zichzelf te zijn. Het is goed dat er regels zijn. Zonder regels kan een mens niet leven. Maar regels zijn alleen maar om harmonieën te kunnen bepalen, niet om te binden. Wie de wet ziet als belangrijker dan

dat wat in hem leeft, die maakt van de wet het koord, waarmij hij-zelf gesmoord wordt aan het wurgtouw van het leven. Maar hij die beseft: wet, regel, zij zijn er voor mij om te erkennen hoe ik, wat in mij leeft, waar zou kunnen maken, hij maakt levenskracht uit de wet; het kanaal waarin de wateren rustig en geleidelijk stromen en bruikbaar zijn en niet zo gevaarlijk en willekeurig als op de rivier, die niet ingedamd is. Zo is het leven.

Ge zijt mens. Als mens draagt ge in u idealen en denkbeelden. Ge draagt in u gevoelens. Welke daarvan zijn belangrijk? Als ge mens wilt zijn in uw wereld, wanneer de relatie mens-wereld goed wil zijn, zult ge dat moeten beseffen. Want hij die niet weet wat zijn werkelijk verlangen is, die kiest altijd het verkeerde. Hij die niet weet wat zijn werkelijke krachten zijn, zal altijd falen op het ogenblik dat hij die krachten nodig heeft. En hij zal zich vermeten meer te doen dan hij kan, omdat hij zijn besef van krachten verkeerd inzet.

Besef wat uw kracht is. Niet wat ge zoudt willen zijn, maar wat ge voelt in uzelf als mogelijkheid. Vraag u dan af: Wat zou ik in die wereld, in samenhang met die wereld willen zijn? Zeg dan tegen uzelf: Hoe kan ik met de kracht die ik heb iets daarvan waar maken? Dan zult ge de strijd, die in uw wereld is geworden de wederkerige moord en verkrachting van mens en geweten, die strijd zult ge kunnen veranderen. Ge zult daarvoor in de plaats stellen de strijd van vrede. Van het ik, dat zijn plaats zoekt en zijn harmonie zoekt met zijn wereld. Die geen rampen op zijn wereld doet neerregenen, maar die beseft: dit is de kracht waaruit ik werken moet.

Hoe leeg schijnen mij de woorden toe. Ik kan de woorden geven, maar kan ik werkelijk maken wat er in mij leeft? Ik zoek een harmonie om u duidelijk te maken wat ik wil, wat ik ben en wat ik kan. Hoe kan ik dat doen? Hoe kan ik die totaliteit geven, wanneer ge allen slechts een klein deel kunt accepteren van wat ik zeggen wil?

Ik kan spreken met heel plechtige woorden. En ge zult allen zeggen: hoe schoon. Ik kan u spreken met heftige stem. En ge zult zeggen: wat windt hij zich op. Maar de werkelijkheid is: wat kunt ge delen met dat, wat in mij leeft? Ik ben in mijzelf kracht. En ik wil die kracht geven daar, waar die kracht ontvangen wordt. Ik ben in mijzelf een besef. Ik heb ook mijn droom van wat goed is. Maar dat kan alleen waar zijn voor degenen, die met mij dromen. Wij kunnen alleen openbaren in onze wereld, wat wij in onze wereld terug kunnen vinden.

Wij bouwen met de stenen, die God ons gegeven heeft. En wat wij bouwen is ons eigen spel. Bouwen wij een tempel of een troon? Bouwen wij een markt of een slavenkwartier? Het is onze zaak. Maar de stenen zeggen: Wat hebben wij nodig? Wat past in onze wereld? Waar moet onze tempel staan? Waar is onze troon van belang? Waar is huisvesting voor slaven nodig? Zo lang wij dat niet weten, kunnen wij niet bouwen. Maar bouwen moeten wij. Want wanneer wij niet het creatieve in onszelf omzetten in creatie, zo lang wij niet de scheppingsdrang omzetten in vervulling, zijn wij leeg. Dan zijn onze vreugden vliedend en zinloos. Dan is onze wanhoop slechts onvermogen. Wij moeten scheppen en creëren. Wij moeten geest en stof samenvoegen. Maar dat kunnen wij alleen doen wanneer wij in onszelf beseffen.

Uw tijd droomt van vrede, maar ze droomt ook van macht. Vrede en macht kunnen alleen geestelijk samengaan, nooit materieel. Wie kiest voor de macht zal de vrede breken. Wie kiest voor de

vrede zal de macht breken. Maar wie geestelijke vrede maakt tot sereniteit, macht tot vermogen, is meester van alle dingen.

Dit probeer ik u d uidelijk te maken. Niet dat gij beperkt zijt. En niet dat ge onbeperkte mogelijkheden hebt. Dat zult ge weten. En wanneer ge het niet weet, zult ge groeien tot ge het beseft. Maar wat nu uw waarheid is, wat nu uw weg is, wat nu uw vrijheid is, maar ook uw gebondenheid. Uw denkbeelden zijn de banden, uw droom, uw ideaal is het richtsnoer. Maar deze zijn waardeloos en zinloos, wanneer zij niet de creatie vinden, de vrije uiting, waardoor de werkelijkheid ontstaat van de wereld, die in u leeft. Dat zal uw tijd moeten leren.

Zolang gij het niet leert, zult ge geestelijk ziek zijn. Dan zullen uw gedachten uw krachten verteren. En uw daden zullen uw gedachten maken tot een waanzinnige verwarring, waarvoor ge zelve wegvlocht. Maar zodra uw gedachten en uw daad samenvloeien, zodra uw innerlijke kracht en uw uiting één beseft zijn, zodra uw strijd er één is om de waarheid te erkennen en vanuit u te bevestigen en niet om een waarheid buiten u te creëren voor anderen, schépt gij uw wereld. En wie zijn wereld schept, kent vrede in zijn leven. En hij kent bewustzijn in de grote wereld, waarvan wij allen deel zijn. Dit nu wilde ik u zeggen.

Misschien is alles wat ik gezegd heb onbelangrijk; misschien is het wel belangrijk voor u wat ik gezegd heb. Maar dat is niet zo belangrijk. Ik heb gezegd, wat er in mij leeft. Ik heb met de stem van een ander woorden genomen en ze samengesmolten tot iets, wat mijn denken zo goed ik kan waar maak in uw wereld. Mijn schepping is helaas een schepping van woorden, een kracht die in woorden is gelegen. Maar wanneer gij de kracht, die in woorden ligt, in uzelf neemt en ge maakt daaruit een beseft en een harmonie, dan zult ge daaruit méér kunnen maken; een daad van uw wereld, zoals ik een daad heb gemaakt van mijn wereld.

Laat dat dan onze hoop en onze verwachting zijn. Dat wij onszelf waar maken, zonder wat in ons aan hoge waarde leeft te verloochenen en zonder ooit te vluchten voor de wereldwerkelijkheid, die ons omringt. Want dat is de weg, die de Christus is voorgegaan. Dat is het Koninkrijk Gods, waarin wij medescheppers zijn met de Schepper, weergevers van Zijn kracht. Dat is de openbaring van alle dingen, opdat helder en duidelijk worde, wat verborgen is.

Dat is mijn boodschap. Moge er licht zijn in u. En moge gij de weg vinden, om het licht, dat in u is, te doen stralen in uw wereld.

-:-